

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. v právní věci

žalobce: **P. Z., narozený dne X**
bytem X
zastoupen JUDr. Jakubem Kanickým, advokátem,
se sídlem Na Maninách 1424/25, 170 00 Praha 7
proti

žalovaná: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne X. X X, č. j. RN-X-X-JN,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne X. X X, č. j. RN-X-X-JN, a ze dne X. X X. č. j. R-X.X.X-X/X, se zrušují a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve 7 670 Kč k rukám jeho právního zástupce JUDr. Jakuba Kanického, advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

- I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne X. X. X, č. j. RN-X-X-JN (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo podle ustanovení § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“) a § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) změněno rozhodnutí žalobce České správy sociálního zabezpečení ze dne X. X. X, č. j. R-X.X.X-X/X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) tak, že podle ust. § 56 odst. 1 písm. e) a z§ 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“) se účastníku řízení od X. X. X snižuje výše invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 9 847 měsíčně.
2. Prvostupňovým rozhodnutím Česká správa sociálního zabezpečení odňala žalobci ode dne X. X. X invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o X %.

II. Podstatný obsah žaloby

3. Žalobce byl předně toho názoru, že je napadené rozhodnutí (a tedy i prvostupňové rozhodnutí) nepřezkoumatelné a závěry v něm obsažené jsou nesprávné a chybné. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí spatřuje zejména v absenci odůvodnění na straně žalované, přičemž v důsledku uvedeného došlo k nesprávnému a neúplnému zjištění skutkového stavu věci – žalovaná bez vážného důvodu nezohledňuje, že žalobcův zdravotní stav se oproti minulosti ještě zhoršil, a neuvádí a nehodnotí některá zdravotní postižení, které žalobce má a která mají za následek další podstatný pokles jeho pracovní schopnosti. Žalobce se dále domnívá, že rozhodnutí žalované porušují zákaz svévole, jelikož skutková zjištění uvedená v lékařských posudcích, ze dne X. X. X, č. j. LPS/X/X-P2_CSSZ, posudku ze dne X. X. X, č. j. LPS/X/X-P2_CSSZ a posudku ze dne X. X. X, č. j. LPS/X/X-NR-STC_CSSZ, jsou obdobná jako v dřívějších letech, avšak hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti žalobce je bez bližšího odůvodnění výrazně nižší (dříve X %, nyní jen X %, resp. X %). Rovněž byla podle žalobce nesprávně aplikována vyhláška č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“).
4. Žalobce poukazuje na to, že žalovaná rozhodovala o změně stupně invalidity, resp. o odnětí invalidního důchodu, jednalo se tedy o změnu, týkající se invalidního důchodu, která musí být založena na změně skutečností rozhodných pro nárok na invalidní důchod. Žalobce argumentuje rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2014, č. j. 10 Ads 115/2014-39 a rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 9. 12. 2021, č. j. 34 Ad 10/2020-53, ze kterých vyplývá, že v těchto případech musí být řádně odůvodněno, v čem změna, mající za následek snížení stupně invalidity či odnětí invalidního důchodu spočívá. Žalobce uvádí, že lékařské posudky – ze dne X. X. X, č. j. LPS/X/X-P2_CSSZ, ze dne X. X. X, č. j. LPS/X/X-P2_CSSZ a ze dne X. X. X, č. j. LPS/X/X-NR-STC_CSSZ, jež byly podkladem pro prvostupňové rozhodnutí a napadené rozhodnutí postrádají uvedení důvodů pro změnu stupně invalidity žalobce nebo úplného odnětí invalidního důchodu.

Žalobce výše zmíněné lékařské posudky nepovažuje za přesvědčivé a domnívá se, že napadené a prvostupňové rozhodnutí je stiženo vadou nepřezkoumatelnosti, a proto je na místě obě rozhodnutí zrušit.

5. Žalobce dále namítá porušení zákazu svévole, když zdravotní stav žalobce byl pro účely invalidního důchodu opakovaně posuzován, a to konkrétně v letech 2012/2013, 2018 a 2024, což žalobce dokládá na posudcích. Žalobce si je vědom, že soud sám pro nedostatek odborných znalostí nemůže srovnávat zdravotní stav žalobce v letech 2012/2013 či 2018 se zdravotním stavem v roce 2024, přesto i jen při prvotním porovnání skutkových zjištění, uvedených v lékařských posudcích, si nelze nevšimnout, že skutková zjištění jsou v letech 2012/2013, 2018 a 2024 velice podobná až identická. Všechny zmíněné lékařské posudky uvádí totožnou příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti, tímto postižení je, zdravotní postižení uvedené v kapitole X (X), odd. X (X), položka X (X) vyhlášky o posuzování invalidity. Lékařské posudky shodně opakují, že žalobce trpí závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, se souvisejícím funkčně významným neurologickým nálezem a dále vykazuje závažné snížení celkové výkonnosti při běžném zatížení, je omezen v některých denních aktivitách, pro tato zdravotní postižení byl v letech 2012/2013 a 2018 shledán pokles míry pracovní schopnosti žalobce o X %. V lékařských posudcích se dále opakuje, že žalobce trpí stavem po X, X, X a X po autonehodě X.X. X, dále žalobce trpí X, záchvaty X a X X stupně. V letech 2012/2013 a 2018 bylo shledáno, že tato další zdravotní postižení (odlišná od postižení nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti), při hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti ve smyslu ust. § 3 vyhlášky o posuzování invalidity vedou ke zvýšení horní hranice, míry poklesu pracovní schopnosti žalobce celkem na X %.
6. Žalobce namítá, že v lékařských posudcích, ze dne X. X. X, č. j. LPS/X/99-P2_CSSZ, ze dne X. X. X, č. j. LPS/X/99-P2_CSSZ a ze dne X. X. X, č. j. LPS/X/1499-NR-STC_CSSZ, se objevují obdobná skutková zjištění, jež byla popsána v předcházejícím bodu, oproti letům 2012/2013 a 2018 se k nim přidala i další postižení, přesto byl pokles pracovní schopnosti stanoven pouze na X %, aniž by tento rozdíl oproti letům 2012/2013 a 2018 byl v lékařských posudcích z roku 2024 náležitě odůvodněn.
7. Žalobce dále poukazuje na nesrovnalosti v hodnocení poklesu míry pracovní schopnosti, kdy rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je postižení uvedené v kapitole X. (X), odd. X (X), položka X (X) vyhlášky o posuzování invalidity, kdy je pokles míry pracovní schopnosti vyhláškou o posuzování invalidity stanoven na X až X %. V letech 2012/2013 a 2018 byl žalobcův pokles pracovní schopnosti hodnocen X %, v roce 2024 již jen X %, resp. X %, ačkoli skutková zjištění uvedená v lékařských posudcích jsou téměř totožná. Žalobce uvedl, že jeho zdravotní stav se oproti předchozím letům výrazně zhoršil, musí chodit o X a pro bolest nevydrží chůzi ani delší sezení. Žalobce rozporuje zhodnocení jeho zdravotního stavu, kdy je jeho pracovní schopnost posouzena jako vyšší, a to navzdory jeho zhoršujícímu se zdravotnímu stavu. Žalobce se domnívá, že posudkoví lékaři porušili zákaz svévole, když při obdobných až identických skutkových zjištěních, v roce 2024 hodnotili míru poklesu pracovní schopnosti žalobce podstatně odlišně oproti letům 2012/2013 a 2018, aniž by své hodnocení náležitě odůvodnili, žalobcův zdravotní stav se

navíc ještě zhoršil. Tato vada lékařských posudků z roku 2024 má z povahy věci za následek také vadu napadeného a prvostupňové rozhodnutí, která jsou na lékařských posudcích založena, žalobce je toho názoru, že tyto rozhodnutí je namístě zrušit.

8. Žalobce dále namítá neúplně zjištěný skutkový stav, který byl podkladem pro napadené a prvostupňové rozhodnutí. V situaci, kdy je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce několik postižení, dle § 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity, určí se to postižení, jež má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti žalobce. Při posuzování poklesu pracovní schopnosti je třeba zohlednit i další zdravotní postižení a jejich vliv na míru poklesu pracovní schopnosti („vedlejší příčiny“). V případě, že pokles míry pracovní schopnosti žalobce je v důsledku vedlejších příčin větší, lze na základě § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity, zvýšit horní hranici poklesu pracovní schopnosti, a to až o 10 %. Žalobce namítá, že vedlejší příčiny jeho nepříznivého zdravotního stavu byly podle lékařských posudcích v letech 2012/2013 a 2018 vyhodnoceny jako dostatečné pro snížení pracovní schopnosti o dalších 10 %, vedlejší příčiny – stav po X, X, zlomenině X a X X nohy v kloubu X po autonehodě X. X. X, X, X X X a obezita prvního X stupně. Žalobce uvádí, že těmito vedlejšími příčinami trpěl i v době posuzování zdravotního stavu v roce 2024 a trpí jimi doposud, přesto v lékařském posudku ze dne X. X. X, č. j. LPS/X/X-P2_CSSZ, nejsou tyto vedlejší příčiny uvedeny vůbec. V lékařském posudku ze dne X. X. X, č. j. LPS/X/X-NR-STC_CSSZ, jsou uvedeny pouze některé z vedlejších příčin, jejich dopad na pracovní schopnost žalobce není nijak zhodnocen.
9. Žalobce uvádí, že se jeho zdravotní stav oproti letům 2012/2013 a 2018 zhoršil, byl takto zhoršený i v době rozhodování žalované. Žalobce nyní chodí pouze o dvou francouzských holí (dříve byl schopen chodit bez nich), nevydrží dlouho stát, chodit ani sedět, neboť mu všechno to působí bolest (X v oblasti hýždí). Žalobce dále trpí smíšenou X (tedy částečným X) dolních končetin. Žalobcův zdravotní stav je bez naděje na zlepšení, do budoucna nebude schopen vykonávat žádnou práci vyžadující chůzi či dlouhé sezení ani práci v nevhodných klimatických podmínkách se střídáním teplot. Z toho důvodu žalobce bude muset podstoupit v únoru X operaci X. Žádné z výše uvedených zdravotních postižení, přes zjevný vliv na pokles pracovní schopnosti žalobce, není v lékařských posudcích ze dne X. X. X, č. j. LPS/X/X-P2_CSSZ, ze dne X. X. X, č. j. LPS/X/X-P2_CSSZ a ze dne X. X. X, č. j. LPS/X/X-NR-STC_CSSZ uvedeno. Žalobce svá tvrzení opírá o lékařskou zprávu z X ambulance Fakultní nemocnice v X ze dne X. X. X a lékařskou zprávu z kliniky X Fakultní nemocnice v X ze dne X. X. X, tyto lékařské zprávy vznikly až po rozhodnutích žalované, srozumitelně shrnují žalobcův nepříznivý zdravotní stav, který tu byl i v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
10. Žalobce shrnuje, že jeho zdravotní stav a vliv tohoto stavu na pokles míry pracovní schopnosti nebyl posouzen komplexně. V neprospěch žalobce nebylo přihlédnuto k jeho zhoršujícímu se zdravotnímu stavu, zdravotní stav žalobce v roce 2024 je oproti letům 2012/2013 a 2018 zhoršený, žalobce trpí výraznějšími X a X problémy (chůze o holích, pro bolesti nevydrží chodit ani dlouho sedět, bez naděje na zlepšení), navíc vedlejší příčiny nepříznivého zdravotního stavu žalobce, které by mohly mít významný vliv na míru poklesu jeho pracovní schopnosti, byly v jeho neprospěch opomenuty. Vedlejší příčiny nepříznivého zdravotního stavu žalobce, nebyly zohledněny při hodnocení míry poklesu

jeho pracovní schopnosti, ačkoli v letech 2012/2013 a 2018 zohledněny byly (pokles pracovní schopnosti o dalších 10 % vyhlášky o posuzování invalidity). Žalobce tento postup žalované shledává v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu. Lékařské posudky z roku 2024, které byly podkladem pro prvostupňové rozhodnutí a napadené rozhodnutí, jsou v neprospěch žalobce neúplné. Žalobce se domnívá, že tyto vady měly za následek nesprávnost uvedených rozhodnutí (nesprávné posouzení míry poklesu pracovní schopnosti žalobce, a tedy nesprávné určení stupně invalidity) a navrhuje zrušení napadeného a prvostupňového rozhodnutí.

11. Žalobce navrhl, aby soud zadal vypracování posudku o zdravotním stavu žalobce Posudkové komisi Ministerstva práce a sociálních věcí v Praze, která přezkoumá posudky vydané žalovanou a stanoví míru poklesu pracovní schopnosti žalobce.
12. Žalobce závěrem navrhuje, aby napadené rozhodnutí a prvostupňové rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla vrácena žalované k dalšímu řízení. Žalobce rovněž požaduje náhradu nákladů řízení, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Jakuba Kanického, advokáta.

III. Vyjádření žalované

13. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě stručně zrekapitulovala obsah žalobních námitek a podrobněji průběh správního řízení. Shrnula také platnou právní úpravu, kterou se při svém rozhodování řídila, a uvedla, že je při svém rozhodování vázána odbornými lékařskými posudky, proto za současného stavu setrvala na svém rozhodnutí.
14. Dále žalovaná podrobněji zrekapitulovala podstatný obsah a závěry posudku svého Institutu posuzování zdravotního stavu.
15. Žalovaná napadeným rozhodnutím změnila své rozhodnutí ze dne X. X. X, č. j. R-X.X.X-X/X, tak, že se podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. e) a ustanovení § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., žalobci od X. X. X snižuje výše invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 9 847 Kč měsíčně.
16. Žalovaná ve svém vyjádření rovněž navrhla provést za účelem posouzení invalidity žalobce důkaz posudkem Posudkové komise MPSV s tím, že za současného stavu navrhla žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

17. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.
18. Prvostupňovým rozhodnutím Česká správa sociálního zabezpečení odňala žalobci invalidní důchod, neboť podle posudku PSSZ ze dne X. X. X z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pracovní schopnost žalobce poklesla pouze o 30 % a žalobce tak již není invalidní.

19. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky, ve kterých nesouhlasil s posouzením jeho zdravotního stavu posudkovým lékařem. Žalobce namítal, že se jeho zdravotní stav nijak nezlepšil a že žalovaná řádně neobjasnila, v čem se jeho zdravotní stav změnil oproti předchozímu období, kdy byl posouzen jako invalidní.
20. O námitkách žalobce rozhodla napadeným rozhodnutím tak, že rozhodnutí změnila. V řízení o nich nechala žalovaná vypracovat posudek lékařem Institutu posuzování zdravotního stavu, který vycházel ze zdravotní dokumentace ošetřujícího lékaře a dalších odborných lékařských nálezů. Lékař v posudku o invaliditě žalobce v řízení o jeho námitkách dospěl k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činí X %, což odpovídá invaliditě I. stupně. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole X (X a X), odd. X (X a X), položka X (X) vyhlášky o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti o 30 % - 40 %. Posudkový lékař pak míru poklesu pracovní schopnosti žalobce volil střed tohoto rozpětí na 35 %.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

21. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Soud podle ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s. ve znění účinném od 1. 1. 2026, rozhodl ve věci samé bez jednání, a to jen na základě listinných důkazů, k nimž měli účastníci možnost se vyjádřit s tím, že žalobce ve lhůtě dvou týdnů udělil souhlas s takovým projednáním věci a žalovaná v téže lhůtě nevyjádřila svůj nesouhlas s tímto procesním postupem.
22. Městský soud v Praze při posouzení dané věci vycházel zejména z následujících ustanovení právních předpisů.
23. Podle § 39 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
24. Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Na základě ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě

posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise.

25. V projednávaném případě žalobce zpochybňoval hlavně skutkové závěry týkající se posouzení jeho zdravotního stavu, k jehož posouzení soud nemá (ani nemůže mít) odborné lékařské znalosti, na nichž takové posouzení závisí. S ohledem na to i s přihlédnutím k důkaznímu návrhu žalované soud nechal vypracovat posudek o invaliditě žalobce Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále též jako „posudková komise“), která soudu předložila posudek ze dne X. X.X, evidenční číslo SZ/X/X-PH-21 (dále též jako „posudek MPSV“). Posudek MPSV byl vypracován komisí ve složení z předsedy komise MUDr. V. S. P., dalšího lékaře MUDr. H. S. s odborností neurologie a tajemníka A. S.
26. Posudková komise dospěla na základě předložené spisové dokumentace Městského soudu v Praze, dokumentace ČSSZ, předložených lékařských nálezů i vyšetření žalobce při jednání posudkové komise k závěru, že pracovní schopnosti žalobce jsou sníženy o 60 % a jedná se tak v případě žalobce o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995., a to bez přerušení. Posudková komise u žalobce shledala jako rozhodující příčinu nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti X těžké funkční postižení odpovídající kapitole X (X), oddílu X (X) položce X (X) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje v rozmezí 50 % - 70 % s tím, že posudková komise konkrétní míru poklesu pracovní schopnosti žalobce určila ve výši 60 %, tj. Střední mez rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti. Oproti posudku Institutu posuzování zdravotního stavu hodnotila vyšším procentním poklesem pracovní schopnosti žalobce se zařazením zdravotního postižení žalobce do příslušné položky přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity reflektující těžší funkční postižení.
27. Požadavky na kvalitativní stránku posudku jsou stanoveny judikaturou Nejvyššího správního soudu, který např. v rozsudku ze dne 25. 1. 2019 č.j. 8 Ads 138/2017-40 k tomu tento soud uvedl, že: *„Posudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. I proto je nezbytné, aby splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a aby se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový závěr by tedy měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, jež způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to, na rozdíl od posudkové komise, nemá potřebné medicínské znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 19/2009–38).“*
28. V řízení předložený posudek pak splňuje všechny formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity a soud jej vyhodnotil jako úplný, celistvý a přesvědčivý ve smyslu shora citovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Z uvedeného posudku je zřejmé, na základě, jakých úvah dospěla posudková komise k odlišnému hodnocení zdravotního stavu žalobce oproti posudkovým lékařům žalované, kdy posudková komise hodnotila postižení žalobce podle jiné položky přílohy k vyhlášce o

posuzování invalidity (byť v rámci téže kapitoly a oddílu) a zohlednila i jeho pracovní anamnézu. Účastníci řízení pak k obsahu posudku ani ke složení posudkové komise nic zásadního nenamítli. V projednávané věci soud tedy nemá žádné pochybnosti o tom, že skutkový stav byl zjištěn řádně a v takovém rozsahu, který nedává prostor pro jakékoli pochybnosti o správnosti posudkových závěrů posudku MPSV, pročež se o tyto při svém rozhodování ponejvíce opřel.

VI. Závěr a náklady řízení

29. Z posudku MPSV tak má soud za prokázané, že se u žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí jednalo o invaliditu druhého stupně. Napadené rozhodnutí bylo tudíž zatíženo vadou spočívající v nesprávném zjištění skutkového stavu, a proto je městský soud podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil, a to včetně prvostupňového rozhodnutí (§ 78 odst. 3 s.ř.s.), a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalovaná v dalším řízení vázána právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil. Podle § 78 odst. 6 s. ř. s. platí, že zrušil-li soud rozhodnutí správního orgánu ve věci, v níž sám prováděl dokazování, zahrne správní orgán v dalším řízení tyto důkazy mezi podklady pro nové rozhodnutí.
30. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl v řízení úspěšný, pročež mu náleží náhrada nákladů řízení v tomto případě představovaná náklady právního zastoupení. Náklady řízení žalobce tvoří náklady na odměnu jeho zástupce za tři úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), tedy převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby ve věci samé, vyjádření k posudku, hotové výdaje podle § 13 odst. 1 advokátního tarifu. V případě úkonů právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu vycházel zdejší soud z tarifní hodnoty podle advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 12. 2024, neboť přechodné ustanovení čl. II. vyhlášky č. 258/2024 Sb. stanoví, že za právní služby poskytnuté přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky přísluší advokátovi odměna podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky. Podle § 7 ve spojení s § 9 odst. 2 advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 12. 2024 činí výše odměny za jeden úkon právní služby 1 000 Kč. Za úkony podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu tedy činí náklady na odměnu zástupce žalobce celkem 2 000 Kč. Podle § 7 ve spojení s § 9 odst. 5 advokátního tarifu ve znění účinném od 1. 1. 2025 pak činí výše odměny za jeden úkon právní služby 4 620 Kč. Za úkon podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu tak činí náklady na odměnu zástupce žalobce 4 620 Kč. Náhrada hotových výdajů pak podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 12. 2024 činí 300 Kč za každý úkon (2 x 300 Kč = 600 Kč) a podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve znění účinném od 1. 1. 2025 450 Kč za každý úkon (1 x 450 Kč = 450 Kč). Soud nepřiznal žalobci náhradu nákladů řízení na odměnu a hotové výdaje jeho zástupce za úkon právní služby spočívající v účasti na jednání posudkové komise dne 7. 8. 2025, jelikož se nejednalo o úkon provedený účelně a nejde současně ani o úkon právní služby ve smyslu ust. § 11 advokátního tarifu. Celková výše nákladů řízení žalobce proto činí 7 670 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 30. dubna 2026

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D.
samosoudce